

ΥΠΗΡΙΟΣ ΕΡΓΑΤΗΣ

η εργατια παραγει
πλουτη
τα πλουτη
στην εργατια

● Αυγουστος 75 ● αρ. 5 ● 3 ημερες ●
● απο την ομοδα υπηριων σοσιαλιστων ●

ΚΥΠΡΟΣ: ΓΙΑΤΙ ΤΟ ΞΕΠΟΥΛΗΜΑ ΤΗΣ ΒΙΕΝΝΗΣ

● Οί τελευταίες εξελίξεις γύρω από τό Κυπριακό έχουν αναστατώσει τό λαό και συνάμα έχουν ξεσπεπάσει τό βρώμικο παιγνίδι που παίζεται πίσω από τήν πλάτη του.

Γιά ένα χρόνο τώρα ή κυβέρνηση, τό Έθνικό Συμβούλιο και τό κόμματα της Κύπρου διακύρήτταν σχεδόν καθημερινά πως δέν μπορεί νά υπάρξει λύση δίχως τήν εφαρμογή των ψηφισμάτων των Ένωμένων Έθνών και προπάντων τήν επιστροφή όλων των προσφύγων στά σπίτια τους. Σαφινά όμως βλέπουμε τήν κυβέρνηση και σχεδόν όλα τά κόμματα νά ανακοινώνουν επίσημα πως όρθά έπραξε ό Κληρίδης στην Βιέννη όταν υπόγραφε τήν μεταφορά των Τουρκοκυπρίων στό Βορρά. Ο ισχυρισμός πως ή συμφωνία αυτή "δέν επηρεάζει τήν επιστροφή των προσφύγων στά σπίτια τους" είναι γελοιος και αποτελεί όβρη άπέναντι στό λαό και ιδιαίτερα στους πρόσφυγές, που βλέπουν τήν προσφυγή τους νά μονιμαποιείται.

● το θέμα Κληρίδη

Γιατί έραγε ή κυβέρνηση νά προεπογράφη συμφωνίες που άποτέλεσμα έχουν τήν αύξηση του άριθμού των προσφύγων και τήν διχοτόμηση; Μερικοί ύπεστηρίζουν πως κύριος ύπεύθυνος για τις συμφωνίες της Βιέννης είναι ό Κληρίδης, και γιαυτό πρέπει νά αντικατασταθ ή άμέσως. Είναι γνωστό πως ό Κληρίδης μίλησε άπανειλημμένα ύπερ της διζωνικής σάν της μόνης "ρεαλιστικής" λύσης. Είναι λάθος όμως νά πιστεύουμε πως ό Κληρίδης όρα σάν άτομο. Σάν άρχηγός του Έθνικού Κόμματος, που στελέχη του είναι ά κεφαλειοχόι, τραπεζίτες και έμποροβιομήχανοι της Κύπρου, ό Κληρίδης εκφοράζει τις επιθυμίες και τά συμφέροντα αυτής της τάξης των ανθρώπων. Και συμφέρον αυτής της τάξης είναι μία "γρήγορη λύση", φτάνει νά πάρουν αυτές πίσω τις επιχειρήσεις τους (ή τουλάχιστον νά άποζημιωθούν για αυτές) και νά ξαναρχίσει ή οίκο-

νομία να κινηται "ομαλά" και τα κέρδη τους να τρέχουν. Να είμαστε βέβαιοι πως η "λύση" που επιδιώκει ο Κληρίδης περιλαμβάνει πρώτα απ' όλα την επιστροφή των επιχειρήσεων (εργοστασίων, ξενοδοχείων κλπ.) στους ιδιοκτήτες τους ή κατάλληλη αποζημίωση, και βάζει το μέλλον των προσφύγων και του λαού γενικά σε δεύτερη μοίρα. Πληροφορίες για την ύπαρξη μιας τέτοιας συμφωνίας με τον Ντενκτάς έχουν ήδη δημοσιευτεί στον Κυπριακό Τύπο (έφημ. 'Ελεύθερος Λαός 6/8/75).

"Αν λοιπόν ο Κληρίδης και η τάξη του πετύχουν μια τέτοια συμφωνία, γιατί να γνοιαστούν αν ο φτωχός εργάτης δεν επιστρέψει στο σπίτι του; Μετά τα λεφτά που θα πάρουν οι ίδιοι θα αρχίσουν νέα εργοστάσια και θα ξανακτίσουν τις πολυκατοικίες ή τις ονέλες τους που ίσως έχουν χάσει. Ένας απελευθερωτικός αγώνας δεν συμφέρει αυτούς. Όχι μονάχα γιατί απαιτεί θυσίες (κάτι που αυτοί ποτέ δεν γνώρισαν) αλλά και γιατί η γνήσια απελευθέρωση της Κύπρου σημαίνει και την τελειωτική απαλλαγή από κάθε λογής εξάρτηση από τον ιμπεριαλισμό - πολιτική, στρατιωτική και οικονομική. Μά τα κεφάλαια με τα οποία συνεργάζονται και από τα οποία εξαρτώνται οι επιχειρήσεις τους είναι ξένα, και σε κύριο λόγο αγγλικά. Νά γιατί ο Κληρίδης είναι τόσο δημοφιλής με μερικές ξένες πρεσβείες στην Λευκωσία. Όστε λοιπόν η γνήσια απαλλαγή της Κύπρου από την ιμπεριαλιστική εξάρτηση πάει ενάντια στα συμφέροντα της εμποροβιομηχανικής τάξης της Κύπρου, γιαυτό και η πολιτική της τάξης αυτής κινείται μέσα στα πλαίσια των σχεδίων των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων (ΝΑΤΟ, Κοινής Αγοράς, κλπ.).

● ΠΟΙΟΣ Ο ΡΟΛΟΣ της κυβέρνησης ;

Αυτά για τον Κληρίδη
και την τάξη που αντιπροσω-

πείνει. Και η Κυβέρνηση; Γιατί τάχα τόν ανέχεται την στιγμή που διακυρήττει μακροχρόνιους αγώνες;

Μά και η Κυβέρνηση από ποιούς αποτελείται; Μήπως ύπουργοί της δέν ήταν πάντα (και είναι και σήμερα) κυρίως τραπεζίτες, εισαγωγείς, βιομήχανοι, γαιοκτήμονες, κλπ., δηλαδή μέλη της τάξης που αντιπροσωπεύεται από τον Κληρίδη; Όστε φυσικό είναι ότι και αυτοί θα βιάζονται για μια "ρελιστική λύση" που θα φέρει την "ομαλή εμπορική κίνηση", κι ως μείνουν χιλιάδες εργάτες κι αγρότες δίχως στέγη και γη. Αυτός είναι ο λόγος που η "γραμμή Κληρίδη" βρίσκει την υποστήριξη της Κυβέρνησης.

Στο μεταξύ ο λαός μένει αδιαφώτιστος και πελαγοδέρνεται μέσα στα κύματα της ήττοπάθειας που ξεπίτηδες δημιουργούνται από την τάξη των κεφαλαίουχων (που ελέγχουν και τις περισσότερες εφημερίδες). Έγκυριαταλειμένος και από την "εργατική ήγεςία" του (που έχει προσχωρήσει αμετάθετα στην ύπηρεσία των κεφαλαιοκρατών) βλέπει τα συμφέροντα του, το βίος του, το μέλλον του να ξεπουλιούνται για τα καλά των λίγων, ενώ του καλλιεργούν την ιδέα πως "είμαστε αδύνατοι και δέν μπορούμε να κάνουμε τίποτα". ΤΟΥ ΔΕΝ ΨΕΜΜΑΤΑ. Η ιστορία των απελευθερωτικών κινημάτων δείχνει πως κάτω από την όρθη καθοδήγηση της εργατικής τάξης μπορεί να συντρίψει και την πιο δυνατή ιμπεριαλιστική δύναμη. Είναι καιρός λοιπόν για τις λαϊκές δυνάμεις, τους εργάτες και τους φτωχούς αγρότες, Έλληνες και Τούρκους, να ανασυνταχθούν κάτω από γνήσια δική τους ήγεςία και να πάρουν στα δικά τους χέρια τόν αγώνα για την απελευθέρωση της Κύπρου από κάθε μορφή ιμπεριαλιστικής κατοχής και εξάρτησης. Δέν υπάρχει καιρός για δισταγμούς.

● ο λαος αντιδρα

Ἡ κινητοποίηση γιὰ τὸ ξεσκέπασμα τῶν ἀντιλαϊκῶν παραγόντων καὶ τὴν ματαίωση τῶν σχεδίων τους ἔχει ἀρχίσει:

ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ: Τὸ Σάββατο 9 Ἀγούστου πραγματοποιήθηκε μὲ πρωτοβουλία δικτῶ παροικιακῶν ὁργανώσεων κινητοφορία ἔξω ἀπὸ τὴν Κυπριακὴ Πρεσβεία.

ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ: Πραγματοποιήθηκε τριήμερη καθιστικὴ διαμαρτυρία στὴν Πλατεία Ἐλευθερίας (πρῶην πλατεία Μεταξᾶ) στὴν Λευκωσία. Μετὰ ἀκολούθησε μαχητικὴ διαδήλωση στὴν ὁποία πήσαν μέρες πάνω ἀπὸ 1.000 ἄτομα, μὲ συνθήματα ἐνάντια στὸ ξεπούλημα τῆς Βιέννης καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγώνα.

Οἱ ἐκδηλώσεις αὐτὲς δείχνουν πὺς ὁ λαὸς δὲν κοροϊδεύεται πιά. Ἡ κινητοποίηση πρέπει νὰ δυναμώσει μὲ ἀμεσο στόχο τὴν ματαίωση τῶν διχοτομικῶν σχεδίων καὶ τὸ ξεσκέπασμα τῶν ὑπεσθόνων.

ΑΓΓΛΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΠΟΙΟΙ ΠΛΗΡΩΝΟΥΝ ΤΑ ΣΠΑΣΜΕΝΑ;

Οἱ τιμές ἀνεβαίνουν μὲ ρυθμὸ 25%, οἱ ἀνεργοὶ ἔχουν φτάσει τὸ ἓνα ἑκατομμύριο. Τί κάνει ἡ ἐργατικὴ κυβέρνηση τοῦ WILSON γι αὐτό;

Ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν Ίηλυ μᾶς λέει ὅτι παρὰ τὸ γεγονός ὅτι ὑπάρχει πληθωρισμὸς (ἀκριβαίνουν οἱ τιμές καθημερινά) ἡ ἀύξηση στοὺς μισθοὺς τῶν ἐργατῶν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ξεπεράσῃ τὶς 6 λίρες τὴν ἐβδομάδα γιὰ τοὺς ἐπόμενους 12 μῆνες.

Ἡ λύση ποὺ ὑποστηρίζει ἡ κυβέρνηση, λέει ὅτι εἶναι ἀναγκαῖα γιὰ "νέ σωθῆ ἡ χώρα ἀπὸ τὴν κρίση". Ὅπως θὰ φανεῖ ὅμως, τὸ μέτρο αὐτὸ κάθε ἄλλο παρὰ ὑπὲρ τῶν ἐργατῶν μπορεῖ νὰ εἶναι. Ἡ βοήθεια ποὺ ὑποσχέθηκε ἡ "ἐργατικὴ" κυβέρνηση στοὺς ἐργάτες εἶναι νὰ κάνει τοὺς φτωχοὺς φτωχότερους καὶ ἡ βοήθεια πρὸς τοὺς ἀνεργοὺς εἶναι νὰ προσθέτῃ ἀκόμη περισσότερους.

Τό σχέδιο αυτό γιά παγί-
ωση τών μισθών θά σταματήσει
τήν άνεργία μᾶς λένε. Ἀλλά
σύμφωνα καί μέ δικούς τους
ἐμπειστους κυβερνητικούς
οἰκονομολόγους οἱ άνεργοί θά
ἀνέλθουν σέ 1.750.000 τόν
ἐπόμενο χρόνο ἂν λειθοῦν αὐτά
τά μέτρα. Ἀκριβῶς ὅτι συνέβη
καί τό 1930 πού παρέλυσαν τά
πάντα. Μᾶς λένε ἀκριβῶς ὅτι
ἀκούσαμε καί τό ΨΙ - 73 ἀπό
τήν κυβέρνηση τοῦ Χῆθ οἱ ὅποια
ὅμως ἔπесе μέτην δυναμική
ἀπεργία τών άνθρακωρύχων.

Μέ τό νά χαμηλώνουν οἱ μισθοί
τών ἐργατῶν σημαίνει ὅτι θά
ἔχουν λιγώτερα χρήματα γιά νά
ἀγοράσουν τά προϊόντα πού
παράγονται. Τά ἐργοστάσια θά
ἀναγκαστοῦν νά παράγουν λιγώ-
τερα καί ἔτσι θά ἀπολύουν συνε-
χῶς καί περισσότερους ἐργα-
τες.

Πληρώνουμε τήν κρίση
ἐπίσης μέ τήν μείωση τών κρα-
τικῶν δαπανῶν. Ἀλλά τί ση-
μαίνει αὐτό;

Ἄν εἶσαι γονέας τά παιδιά
σου θά ἔχουν χειρότερη ἐκπαί-
δευση, ἂν εἶσαι γέρος θά ἔχης
χειρότερη περιποίηση, ἂν εἶσαι
ἀρρωστος θά πρέπει νά περιμένης
γιά καμιά ἔδεια θέση στό νοσο-
κομεῖα.

Τώρα, σέ ἐποχή άνεργίας εἶναι
πού χρειάζομαστε τίς κοινωνι-
κές ὑπηρεσίες περισσότερε παρά
ποτέ.

Παίρνουν τά χρήματα ἀπό μᾶς
πού πληρώνουμε ὡς φόρους καί
... ἔχουν τίς ἐταιρεῖες γιά
νά τοῦς βγάλουν ἀπό τό ἀδιέξοδο
πού βρίσκονται. Καί ἀπό τή
μεριά τους οἱ ἐταερεῖες λένε
ὅτι τό σχέδιο τῆς κυβέρνησης
δέν τοῦς ἐπιτρέπει νά πληρώσουν
τοῦς μισθοῦς στοῦς ἐργάτες πού
πραγματικά χρειάζονται γιά νά
διατηρηθεῖ τό βιοτικό τους ἐπι-
πεδο.

Αὐτό πού δέν μᾶς λένε εἶναι πῶς
οἱ ἐργάτες θά πληρώσουν τοῦς
συνεχῶς ἀξανάμενους λογαριασ-
μούς;

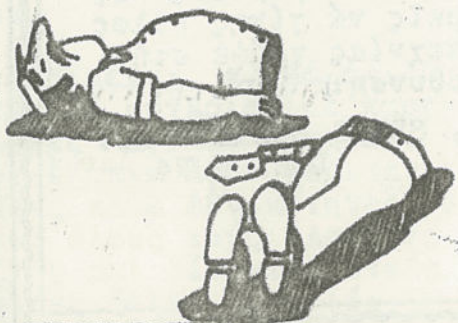
Τοῦς περιορισμούς στίς
αὐξήσεις τών μισθῶν τοῦς δέ-
χονται καί οἱ γραφειοκράτες
ἡγέτες τών ἐργατικῶν συνδικάτων.
Καί ξέρουν πολύ καλά ὅτι ἡ κυβέ-
ρνηση δέν λέει ὅτι κάθε ἐργάτης
θά ἔχει 6 λίρες αὐξηση. Αὐτό
πού λέει εἶναι ὅτι αὐτοί πού
εἶναι καλά ὀργανωμένοι μπορεῖ
νά καταφέρουν νά πάρουν καί
τίς 6 λίρες αὐξηση, ἐνῶ αὐτοί
πού ἀνήκουν σέ ἀνίσχυρα ἐργατι-
κά συνδικάτα θά πάρουν λιγώτε-
ρα. Ἡ κατάσταση εἶναι πιά
κρίσιμη γι' αὐτοῦς πού δέν εἶναι
καθόλου ὀργανωμένοι σέ συνδικάτα
καί εἶναι ἀφημένοι στό ἔλεος
τῶν ἀφεντικῶν.

Οἱ ἄνθρωποι πού παίρνουν
ἑκατοντάδες λίρες τήν ἐβδομά-
δα καί πού ἀποφασίζουν γιά
τίς ζωές μας, ἀπό τό ἂν μᾶς
ἐπιτρέπεται νά συνεχίσουμε νά
δουλεύουμε μέχρι σέ τί εἶδους
σχολεῖα τά παιδιά μας θά πᾶνε,
μᾶς λένε, σέ μᾶς πού κερδίζου-
με φίχουλα, πῶς δέν μποροῦμε
νά ἔχουμε περισσότερα. Ἐμεῖς
παράγουμε ἔλα τά πλοῦτη καί
αὐτοί ἀποφασίζουν τί θά τά
κάνουνε.

Αὐτό τό σαπισμένο σύστημα
θά ἐπιζήση μόνο ἂν ἐμεῖς εἶμασ-
τε προετοιμασμένοι νά θυσιαστοῦ
με γι' αὐτοῦς. Οἱ μαστόροι
ποντάρουν στό γεγονός ὅτι ἐμεῖς
θά σφίξουμε τίς ζωές μας.
Ἄν δέν τίς σφίξουμε αὐτοί δέν
μποροῦν νά κάνουν τίποτα ἄλλο
ἀπό τό νά μᾶς πιέσουν καί νά
μᾶς ἀναγκάσουν νά τό κάνουμε.
Ἔρουμε πῶς αὐτό σημαίνει κατα-
στροφή γιά τήν ἐργατική τάξη.
Ἡ μόνη λύση γιά μᾶς εἶναι νά
ἀγωνιστοῦμε.

Νά ἀγωνιστοῦμε γιά φηλότερους
μισθοῦς ἀπό ἐκεῖ πού ἔχουμε τή
μεγαλύτερη δύναμη, στό τόπο
τῆς δουλειᾶς μας.

Τι θα γίνει αν "σφιξουμε
το κολανι"

ΣΥΝΤΕΧΝΙΕΣ: ΟΦΕΛΗΜΑΤΑ

"Όπως και στις προηγούμενες εκδόσεις μας θα τονίσουμε και πάλι την μεγάλη αναγκαιότητα της δημιουργίας μιας δυνατής συνδικαλιστικής οργάνωσης των Κυπρίων Έργατών της παροικίας μας.

Δέν θέ αναφερθούμε στους λόγους για τους οποίους δέν έχει γίνει αυτό μέχρι σήμερα. Σκοπός μας είναι νά επεκταθούμε στα όφελήματα, που μέχρι τώρα οι οργανωμένοι αγώνες των έργατών έχουν κερδίσει. Για τουτό και τά παραθέτουμε σε γενικές γραμμές πιο κάτω, γιατί πιστεύουμε ότι ή άγνοια είναι ένας από τους βασικώτερους λόγους της έλλειψης συντεχνίας στη παροικία μας.

ΑΤΟΜΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

- Οι εργοδότες υποχρεούνται νά πληρώνουν κατώτατο όριο μισθοῦ για όλες τις ώρες της εβδομάδας και όταν ακόμη δέν μπορούν νά παρέχουν δουλειά σε όλους τους εργάτες τους.

- Έργατες που έχουν υπηρεσίαν πάνω από 4 εβδομάδες στον ίδιο εργοδότη και που άπασχολούνται πάνω από 16 ώρες την εβδομάδα, δικαιούνται επίσης τά άνωτέρω. Παράπονα που άφορουν άρνηση πληρωμής ή διαφορές που άφορουν τό ποσό, εξετάζονται από ειδικά βιομηχανικά δικαστήρια.

- Όλοι οι εργοδότες φέρουν εϋθύνη για την προστασία των έργατών τους κατά την ώρα της δουλειάς τους και υποχρεώνονται νά λαμβάνουν όλα τά άναγκαία μέτρα για την προστασία τους. Έργατες που εργάζονται σε τμήματα όπου, σύμφωνα με τους κανονισμούς, υπάρχει κίνδυνος υγείας σταματοῦν και άπασχολούνται προσωρινά με άλλα καθήκοντα, ή συνεχίζουν νά παίρνουν τόν τακτικό τους μισθό.

- Γυναίκες εργάτριες κατόπιν έτησίως συνεχούς υπηρεσίας με τόν ίδιον εργοδότη, δικαιούνται πληρωμένη άπουσία μητρότητας 4 εβδομάδων. Στην επιστροφή τους δικαιούνται νά πάρουν τήν ίδια ή παρόμοια θέση για τουλάχιστον περίοδο έννέα μηνών. Βιομηχανικά Δικαστήρια έξερευνούν υποθέσεις άρνήσεως εκ μέρους τού εργοδότη, τού δικαιώματος αύτου.

2. ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΧΡΟΝΟΣ ΓΙΑ

ΣΥΝΤΕΧΝΙΑΚΕΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ

Οί εργοδότες υποχρεούνται νά παραχωρούν κανονικό πληρωμένο χρόνο σέ συντεχνιακούς υπεύθυνους, για εξέσκηση τών καθηκόντων τους. Επίσης έλεύθερος χρόνος με κανονική πληρωμή είναι δικαίωμα όλων τών εργαζομένων που έχουν υπηρεσία πάνω από 2 χρόνια.

Όλοι οί εργάτες έχουν τό δικαίωμα νά είναι μέλη Συντεχνίας. Ο εργοδότης δέν έχει τό δικαίωμα νά τούς έμποδίσει άλλε ούτε καί νά τούς άναγκάσει.

3. ΠΡΟΒΙΑΔΟΠΟΙΗΣΗ ΑΠΩΛΗΣΕΩΣ

Η κλίμακα δικαιώματος προειδοποιήσεως αρχίζει με μία εβδομάδα μετά υπηρεσία 4 εβδομάδων. Δύο εβδομάδες για 2 χρόνια καί έν συνεχεία μία εβδομάδα για κάθε ένα χρόνο, μέχρι τού όριου τών 12 εβδομάδων για δώδεκα χρόνια καί άνω.

4. ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ

Στίς περιπτώσεις που τό Βιομηχανικό Δικαστήριο άνακαλύπτει άδίκαιες άπολύσεις εργατών τότε τίθεται ζήτημα άποζημιώσεως από τόν εργοδότη εάν ο εργάτης δέν είναι διατεθειμένος νά επιστρέψει στή δουλειά του, ή εάν έχει άντικατασταθεί.

Οί εργάτες που άπολύονται άδίκαιως λαμβάνουν ποσό ίσο με κανονικό μισθό δύο εβδομάδων.

Είναι δικαίωμα κάθε εργάτη νά λαμβάνη γραπτούς λόγους για τήν άπόλυση του. Αν ο εργοδότης τού τό άρνήσει, μπορεί νά τιμωρηθεί τότε από τό Βιομηχανικό Δικαστήριο.

5. ΠΤΩΧΕΥΣΙΣ

Σέ περίπτωση πτώχευσης, ο εργάτης προστατεύεται από τό ίδιο ταμείο που υπάρχει καί τό όποιο πρέπει νά είναι σέ θέση νά αντιμετώπισει τά αίτήματα τών εργατών για πληρωμή μισθών, διακοπών, συντάξεων καί άλλων χρηματικών όφελών.

Παραθέσαμε πιο πάνω τά όφελήματα που έχουν κερδίσει μέχρι σήμερα οί οργανωμένοι άγώνες τών εργατών αύτου τού τόπου καί τά όποια καθόλου δέν έκεμεταλλεύονται οί Κύπριοι εργάτες της παροικίας μας, εξ αίτίας της μή συμμετοχής τους.

Όπωςόποτε όμως, έχει μόνο αύτά άλλε καί πολύ περισσότερα μπορούν νά κερδηθούν με μαζικούς καί δυναμικούς εργατικούς άγώνες.

Εμπρός λοιπόν για μία δυνατή, μαζικοποιημένη, συνδικαλιστική όργάνωση.

Για λεπτομέρειες πώς μπορείς νά γίνης μέλος συντεχνίας γράψε στήν διεύθυνση: ΚΥΠΡΙΟΣ ΕΡΓΑΤΗΣ
265, SEVEN SISTERS RD.
LONDON N4

ΕΡΓΑΤΕΣ ΕΝΟΜΕΝΟΙ ΠΟΤΕ ΝΙΚΗΜΕΝΟΙ

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΝΙΚΗ ΑΣΙΑΤΩΝ ΣΤΟ ΧΗΘΡΟΥ

Ἡ ἀπεργία τῶν Ἀσιατῶν ἐργατῶν κουζίνας τοῦ Ξηθροῦ ἔβγαλε στή φόρα τή διάκριση πού δείχνεται σέ βάρος τῶν ξένων ἐργατῶν καί τίς μεθόδους πού χρησιμοποιεῖ ὁ Ἀγγλος ἐργοδότης μαζί μέ πωλημένους συντεχνιοκράτες γιά νά ἐμποδίσῃ κάθε ὀργάνωση ξένων ἐργατῶν καί ἀπαίτηση βασικῶν δικαιωμάτων.

Συγκεκριμένα: α) Μέ ἀνισότητα μισθῶν σέ σύγκριση μέ παρόμοιες δουλειές Ἀγγλῶν ἐργατῶν. Αὐτό ἔγινε ἔξυπνα ἀφοῦ χώρισαν τοὺς ἐργάτες κατὰ ἐθνικότητες, βάζοντας ὅλους τοὺς Ἀσιάτες στήν κουζίνα καί δίνοντας στοὺς Ἀγγλους ἄλλες δουλειές.

β) Μέ τό σύστημα προσωρινῆς ἐργασίας, δηλαδή δικαίωμα ἀπολύσεως στή στιγμή, καί ἔτσι ἐκβιασμός.

γ) Μέ τό "Διαίρει καί βασίλευε" ἔσπειραν διχόνοια μεταξὺ Ἰνδῶν καί Πακιστανῶν (κάτι ἀνάλογο μέ τό δικό μας χώρισμα σέ Ἕλληνες καί Τούρκους).

Ἄς μὴν ξεχνᾶμε ὅτι αὐτή ἡ ἔχθρα, στήν χώρα μας, στόν Ἰνδοπακιστανικό πόλεμο καί σέ ὅλες σχεδόν τίς πρώην Ἀγγλικές ἀποικίες, ἦταν δημιούργημα τοῦ Ἀγγλικοῦ ἱμπεριαλισμοῦ. Ἡ ἴδια τακτική θάταν ἀποτελεῖ νά μὴν χρησιμοποιεῖται στήν ἴδια τήν Ἀγγλία.

Όπως ομολόγησαν και οι ίδιοι οι εργάτες "Χρειάστηκε ένας δλόκληρος χρόνος για να καταλάβουμε ότι είμαστε πρώτα εργάτες στην Ξενειτιά και μετά 'Ινδοί, Πακιστανοί κ.λ.π.

δ) Ο μόνος τρόπος για να προωθηθούν τα αίτήματα των εργατών μπλοκαρίστηκε αφού η εργοδοσία με τη συντεχνία συνομοτικώς έβαλαν δική τους άνθρωπο να αντιπροσωπεύει τους εργάτες. Συμφωνίες γίνονταν πίσω από την πλάτη τους με αποτέλεσμα για τρία δλόκληρα

χρόνια οι εργάτες να δουλεύουν μισή ώρα περισσότερα κάθε μέρα χωρίς να πληρώνονται.

Τελικά ένωμένοι, έρχισαν τόν αγώνα. Παραμέρισαν την ψεύτικη ήγεςία και η πραγματική φωνή του προσωπικού ακούστηκε μέσα από δικούς της εκλεγμένους ανθρώπους. Το Χηθροου κουνήθηκε, η άπεργία ήταν πραγματικότητα, τα αίτήματα ικανοποιήθηκαν σχεδόν όλα.

Οι καταπιεσμένοι γνώρισαν για πρώτη φορά τη δύναμή τους.....

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΟΥ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΑΚΟΥΜΕ

Πριν λίγες βδομάδες οι οικοδόμοι στην Ελλάδα πήραν ένα άγριο μάθημα για το τί σημαίνει η δημοκρατία του Καραμανλή.

Κατέβηκαν σε μονοήμερη άπεργία σε ένδειξη διαμαρτυρίας για τη μεγάλη άνεργία και για το γεγονός ότι η κυβέρνηση δεν παίρνει κανένα μέτρο.

Όλα άρχισαν τό πρωί όταν η αστυνομία άρνήθηκε στους συγκεντρωμένους εργάτες να βαδίσουν στα ύπουργείο Εργασίας. Πρατεύ τελειώσουν καλά - καλά ρί διαπραγματεύσεις, η αστυνομία εξαπέλυσε άγρια επίθεση με δακρυγόνα. Οι εργάτες όμως δεν τό βάζουν κάτω. Σχηματίζουν ομάδες, στήνουν δσοφράγματα και άπαντούν στα δακρυγόνα, στα κλόμπ και στα θεθωρακισμένα, με τούβλα, πέτρες, ξύλα. Έπανειλλημένα άναγκάζουν τους αστυνομικούς να ύποχωρήσουν και κάποια φορά καταφέρνουν να καταστρέφουν ένα θεθωρακισμένο ρίχνοντας μηχανή κουγκριού από ένα κτίριο.

Η αστυνομία χτύπησε άγρια, έσκαζε τζάμια, πυροβολούσε στα παράθυρα, τρομοκρατούσε τόν κόσμο.

Όλοι έλεγαν πως ήταν άκριβώς όπως στη χούντα.

Στό μεταξύ, κάθε πέντε λεπτά τό ραδιόφωνο μετέδιδε άνακοίνωση του Κ.Κ. και της νεολαίας του ΠΑΣΟΚ, που καλούσε τόν κόσμο να μείνη στα σπίτια του.

Παρ'όλα αυτά, οι εργάτες συνέχισαν να άντιστέκονται και οι μάχες συνεχίστηκαν μέχρι άργά τό βράδυ.

Η κυβέρνηση Καραμανλή που ύποστηρίζεται από τους κεφαλαιοκράτες, τους ίδιους πρό πριν λίγο ύποστήριζαν τη χούντα, παθαει να σπάσει τό εργατικό κίνημα και τις οργανώσεις του. Παρά όλες τις προσπάθειες όμως, κάθε μέρα ξεσπούν άπεργίες στα έργα τέσια, στα ναυπηγεία, στα ύφαντουργεία. Όλοι ζητούν 35% αύξηση μισθών, καλύτερες συνθήκες εργασίας και άναγνώριση των συντεχνιών τους.

Τό γεγονός πως η αστυνομία για 12 ώρες δεν μπόρεσε να διαλύση τους εργάτες από τους δρόμους δείχνει πόσο άποτυχημένη είναι η προσπάθεια της Κυβέρνησης.

Είναι λοιπόν φανερό ότι τίποτ δεν έχει αλλάξει στην Ελλάδα και ο λαός της Κύπρου δεν πρέπει να περιμένει βοήθεια από μία κυβέρνηση εάν του Καραμανλή που χτυπάει μ' αυτό τόν τρόπο τους εργάτες. Τη βοήθεια και τη συμπαράσταση στον αγώνα μας στην Κύπρο δεν θα μας τήν δώσουν οι Καραμανλίδες αλλά τό εργατικό κίνημα και οι οργανώσεις του στην Ελλάδα. Μόνο ένα δυνατό εργατικό κίνημα στην Ελλάδα και στην Κύπρο μπορεί να άποτρέψη τις αντιλαϊκές λύσεις που μας έτοιμάζουν.

Κουβεντιάζονται ΕΧΟΥΜΕ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ;

- Οί Σοσιαλιστές μιλούν για μία καλύτερη, δημοκρατική κοινωνία. Μήπως η κοινωνία στην οποία ζούμε δεν είναι δημοκρατική;

- Μας λέν πολλά για την "δημοκρατικότητα" του συστήματος στο οποίο ζούμε. Στην πραγματικότητα η "δημοκρατία" που έχουμε αποτελείται μόνο από το δικαίωμα να ψηφίζουμε μία φορά κάθε τέσσερα χρόνια και μάλιστα για να διαλέξουμε μόνο ποιούς από τους αντιπροσώπους της κεφαλαιοκρατικής άρχουσας τάξης θα βάλουμε να μας "αντιπροσωπεύουν". Εκτός από τις εκλογές, οι περισσότεροι από μας δεν έχουν κανένα απόλυτως έλεγχο πάνω στο τί γίνεται γύρω τους. Για παράδειγμα, η "δημοκρατία" εξαφανίζεται μόλις οι εργάτες πάν στην δουλειά τους. Στο εργοστάσιο γίνονται ένα κομμάτι από την περιουσία του μαστρού - αυτός αποφασίζει αν θα δουλέψουν ή αν θα μένουν άνεργοι, τί δουλειά θα κάνουν, τί προϊόντα θα παράγει το εργοστάσιο κλπ., και αυτό μόνο υπακούσθ.

Η "δημοκρατία" δεν νοιάζεται αν οι εργάτες μένουν χωρίς δουλειά, αν τὰ ένοίκια ακριβώσουν τόσο που πολλοί δυσκολεύονται να τὰ πληρώσουν, αν τὰ φαγώσιμα γίνουν πανάκριβα κλπ. Για παράδειγμα, οι τιμές των φαγώσιμων αυξάνονται τώρα με τρομακτικό ρυθμό και σαν αποτέλεσμα υποφέρουν οι πολλοί (οί εργάτες). Μήπως αυτοί (οί πλειοψηφία) αποφασίζουν να ανέβουν οι τιμές;

- Μά η κυβέρνηση είναι ούδέτερη σαυτά τὰ πράγματα. Δεν υποστηρίζει ούτε τους εργάτες ούτε τους μαστρούς. Δεν είναι έτσι;

- Όχι. Μπορούμε να τὰ καταλάβουμε αυτό όταν θυμηθούμε πως οι περισσότεροι ύπουργοί, βουλευτές κλπ., δηλαδή αυτοί που είναι η κυβέρνηση, είναι τήν ίδια ώρα και οίευθυντές επιχειρήσεων ή μέτοχοι σε εταιρείες. Πώς είναι δυνατόν λοιπόν τέτοιες κυβερνήσεις να είναι ούδέτερες;

Πώς μπορεί ένας ύπουργός ξαφνικά να ξεχάσει τις επιχειρήσεις του και τόν πλοῦτο του και να γίνει ούδέτερος; Μά και αν ακόμα ένας ύπουργός δεν είναι επιχειρηματίας, δεν μπορεί να κάνει τίποτα άλλο από τὸ να

έξυπηρετεί τὰ συμφέροντα των κεφαλαιοκρατών. Αυτό είναι ο λόγος που η Έργατική Κυβέρνηση που ψηφίστηκε κυρίως από τους εργάτες, τώρα έσπασε τις υποσχέσεις της σαυτούς και παίρνει μέτρα που καταπιέζουν τήν εργατική τάξη.

Βλέπουμε δηλαδή πως εκείνο που έχουμε δεν είναι τίποτα παρά μία κυβέρνηση των λίγων (των πλουσίων) πάνω στους πολλούς (τους εργάτες). Και όλα τὰ όργανα της κυβέρνησης (άστυνομία, στρατός δικαστήρια κλπ, που όθθεν υπάρχουν για να προστατέψουν τήν "δημοκρατία" και τόν "νόμο", στην πραγματικότητα υπάρχουν μόνο για να προστατεύσθ τὰ συμφέροντα της τάξης εκείνων που κυβερνοῦν.

- Αν όμως τά πράγματα είναι έτσι, όπως τά λές, έχουμε τήν ελευθερία νά τά κατακρίνουμε και νά εκθέσουμε τήν κυβέρνησι γράφοντας στις εφημερίδες κλπ.

- Και οι εφημερίδες σε ποιούς ανήκουν; Σχεδόν όλες οι εφημερίδες της 'Αγγλίας, μεγάλες και μικρές, ανήκουν σε εκατομμυριαρχούς επιχειρηματίες όπως ο λόρδος THOMPSON ή ο λόρδος BEAUFERBROOK που έχουν στην ιδιοκτησία τους πολλές εκατοντάδες εφημερίδες σ' όλο τόν κόσμο. Πίσω από μία μάσκα "ουδέτερότητας" δέν κάνουν τίποτα από τό νά εξυπηρετούν τά συμφέροντά τους, γράφοντας ψέμματα ή κρύβοντας τήν αλήθεια. Τό κάθε τι που γράφουν σκοπό έχει νά δυσφημίσει τά εργατικά κινήματα νά αποθερμύνει τούς εργάτες από τό νά αγωνιστούν για τά δίκαια τους και νά προστατέψει τά προνόμια της τάξης των πλουσίων και των αφεντικών.

- Πώς πρέπει λοιπόν νά οργανωθεί μία κοινωνία για νά είναι πραγματικά δημοκρατική;

- Μία δημοκρατική κοινωνία πρέπει πάνω άπ' όλα νά νοιάζεται για τό πώς θά ικανοποιηθούν οι βασικές υλικές ανάγκες των ανθρώπων - τό φαί, τό ντύσιμο ή στέγαση, ή υγεία κλπ. Για

νά γίνει αυτό πρέπει τά εργοστάσια νά δουλεύουν για νά ικανοποιήσουν τίς ανάγκες της κοινωνίας και όχι για νά βγάλουν κέρδος αυτοί που τά έχουν. Οποτε λοιπόν, ή πραγματική δημοκρατία ξεκινά από τόν τύπο της δουλειάς, όπου τός εργοστάσιο. Οί εργάτες πρέπει νά αποφασίζουν πώς θά δουλέψει τό εργοστάσιο τους και τί πρέπει νά παράγει για νά ικανοποιηθούν οι ανάγκες της κοινωνίας. Αυτό μπορούν νά τόνουν με τήν βοήθεια εργατικών συμβουλίων, δηλαδή αντιπροσώπων τους που τούς εκλέγουν δημοκρατικά στον τόπο της δουλειάς τους, τούς ελέγχουν τεχνικά και μπορούν νά τούς αντικαταστήσουν οποτε θελήσουν. Η παραγωγή και ή οικονομία της χώρας μπορεί νά διοικείται από παρόμοια εκλεγμένους αντιπροσώπους των εργατών, έχοντας σκοπό τό πώς θά ικανοποιηθούν οι ανάγκες των πολλών και όχι τό κέρδος των λίγων. Τά εργατικά συμβούλια μπορούν ήδη αρχίσει νά εξαπλώνουν στην Πορτογαλία, σε όσα εργοστάσια έχουν βάλει κάτω από τό έλεγχο τους οι εργάτες. Αλλά τά συμβούλια, όπου δουλεύει ή πραγματική δημοκρατία, οι εφημερίδες των εκατομμυριαρχών της 'Αγγλίας τά παρουσιάζουν σαν πηγές χάους και αναρχίας, δείχνοντας έτσι ακόμα μία φορά τό πραγματικό βρώμικο πρόσωπο τους.

Ο ΚΥΠΡΙΟΣ ΕΡΓΑΤΗΣ είναι ένα φυλλάδιο που σκοπό έχει:

- Νά προβάλλει τούς αγώνες και τά προβλήματα των Κυπρίων εργατών και νά γίνει ο κριτικός που θά συνδέει αυτούς τούς αγώνες.
- Νά ευγενετρώσει γύρω του τούς αγωνιστές εργάτες.
- Νά έξσει τούς αγώνες τά προβλήματα και τούς ίδιους τούς Κύπριους εργάτες, με τά προβλήματα και τήν υπλοίγη εργατική τάξη της 'Αγγλίας.
- Νά γίνει τέλος τό φυλλάδιο των Ευρωπαίων εργατών γραμμένο από εργάτες για εργάτες.

Από σας εξαρτάται ή επιτυχία των αγώνων. Πώς; Γράφοντας άρθρα για τό φυλλάδιο.

Στέλλοντας μας ειδήσεις για τά προβλήματα, τίς συνθήκες, τούς αγώνες στο εργοστάσιο.

Γράφετε μας στην διεύθυνση: 265, SPAIN SISTERS RD. LONDON N4

ΠΡΟΣ ΔΟΥΛΕΥΟΥΝ ΤΑ ΜΟΝΟΠΩΛΙΑ: UNILEVER

Τί τό κοινό υπάρχει ανάμεσα στό σαπούνη SUNLIGHT, τήν μαργαρίνη BLUE BAND, τήν σκόνη πλυσίματος PERSIL καί τά κατεφυγμένα τρόφιμα BIRDS EYE; Έκτός του ότι όλα είναι πράγματα πού λίγο-πολύ όλοι χρησιμοποιούμε σχεδόν καθημερινά, είναι όλα προϊόντα της εταιρείας UNILEVER. Η UNILEVER είναι ή δεύτερη μεγαλύτερη εταιρεία στόν κόσμο (έξω από τίς Ένωμένες Πολιτείες) καί έχει παραρτήματα σέ 75 χώρες, από τήν Άγγλία μέχρι τό Μεξικό καί από τήν Ελλάδα μέχρι τήν Κεϋλάνη. Παράγει περισσότερα από 1,000 είδη προϊόντων καί απασχολεί περί τίς 350,000 εργάτες (από τούς οποίους οί 89,000 στήν Άγγλία). Τό 1973 είχε παγκόσμιες πωλήσεις αξίας 4,492 εκατομμυρίων λιρών, επενδύσεις 300 εκατομμυρίων λιρών καί έκανε κέρδη 338 εκατομμύρια λίρες (περισσότερα από τόν κρατικό προϋπολογισμό πολλών χωρών).

"ΘΑ ΦΑΜΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ..."

Τά πιο πάνω δίνουν μιάν ιδέα του πελώριου μεγέθους της UNILEVER. Μέ τά κεφάλαια πού διαθέτει μπορεί νά διευθύνει τίς οικονομίες όλων των κρατών καί νά δίνει δουλειά ή νά σκορπά άνεργία σέ χιλιάδες ανθρώπους ανάλογα μέ τό πώς της συμφέρει, μέ ένα μονάχα κριτήριο: τό πώς νά αυξήσει τά όλικά της κέρδη. Κυτάζοντας Ικανοποιημένος τά χαρτιά μέ τά κέρδη της εταιρείας τό 1972, ό τότε Διευθυντής της E. WOODROOFE είπε: "Αν τά κέρδη μας εξακολουθήσουν νά αυξάνονται μέ τόν ίδιο ρυθμό όπως καί πέρου, θά φάμε τό κόσμο".

Αυτό δείχνει τήν λογική μέ τήν όποια δουλεύει ή UNILEVER. "Αν, κλείνοντας ένα εργοστάσιο στήν Άγγλία καί άνοίγοντας άλλο στίς Ινδίες (όπου οί μισοί είναι χαμηλότεροι) θά βοηθήσει τά κέρδη νά αυξηθούν, θά τό κάνει χωρίς νά γνοιαστή τί θά απογίνουν οί εργάτες πού χάνουν τήν δουλειά τους.

Στήν περίοδο 1970 -72 ή UNILEVER ελάττωσε τό εργατικό της προσωπικό στήν Άγγλία κατά 16,000, ενώ τήν ίδια περίοδο τά όλικά της κέρδη αυξήθηκαν από 165 εκατομμύρια σέ 257 εκατομμύρια λίρες. Δηλαδή ή άνεργία δέν ήρθε διότι λιγόστεψαν οί δουλειές καί τά κέρδη. Ένα παράδειγμα δείχνει τί ακριβώς συμβαίνει σέ τέτοιες περιπτώσεις. Τό 1971 ή UNILEVER πού ήδη είχε υπό τόν έλεγχο της τήν εταιρεία WALLS (πού παράγει καπνιστά κρέατα καί λουκάνικα) αγόρασε τήν εταιρεία RICHMOND SAUSAGES LTD., πού παράγει τά ίδια είδη προϊόντων. Η πρώτη της δουλειά τότε ήταν νά κλείσει μερικά από τά εργοστάσια WALLS καί νά μεταφέρει τήν δουλειά τους στό εργοστάσιο RICHMOND SAUSAGES. Μέ τέτοιου είδους συνδιασμούς της δουλειάς των εργοστασίων αυξήθηκε ή παραγωγικότητα καί τά κέρδη, μέ συνάμα πάνω από 2,000 εργάτες της WALLS έμειναν άνεργοι. Ο Διευθυντής της UNILEVER E. WOODROOFE (μισθός 47,000 λίρες τό χρόνο, δηλ. 1,000 λίρες τήν εβδομάδα) ρωτήθηκε κάποτε τί τόν Ικανοποιεί περισσότερο στήν δουλειά του: "Η δύναμη νά αλλάζω καταστάσεις, νά μήν είμαι άναγκασμένος νά τίς δέχομαι όπως είναι", απάντησε. "αυτό μου δίνει τό αίσθημα της ελευθερίας, της επιτυχίας, της ανθρωπιάς". Τό μόνο πού δέν μάς είπε είναι πόσο αίσθημα ελευθερίας καί ανθρωπιάς ένοιωσαν οί 16,000 Άγγλοι εργάτες πού αυτό έκανε άνεργους τό 1970 - 72.

Η UNILEVER ξεκίνησε γύρω στό τέλη του περασμένου αιώνα κατασκευάζοντας τό σαπούνη SUNLIGHT. Σιγά - σιγά, έξουδετέρωσε τόν συναγωνισμό στήν Άγγλία καί εξαπλώθηκε στό έξωτερικό, όπου αγόρασε άλλες εταιρείες σαπουνιού καί μπήκε καί σέ άλλους τομείς, όπως ή ναυτιλία, ή κατασκευή βαρειών μηχανημάτων, κλπ. καί ιδιαίτερα τά κατεφυγμένα τρόφιμα, αφού ενώθηκε μέ τήν μεγαλύτερη εταιρεία μαργαρίνης της Ολλανδίας.

Με τόν τρόπο αυτό η UNILEVER μεγά-
λωσε και έφτασε στο σημείο να είναι
η έννατη μεγαλύτερη εταιρεία στον
κόσμο και να έχει σχεδόν μονοπώλιο
σε μερικά είδη. Για παράδειγμα,
κάθε φορά που η νοικοκυρά πηγαίνει
στο μπακάλη για να αγοράσει σκόνη
πλησίματος, είτε αγοράσει LUX, είτε
PERSIL, είτε OMO, είτε RADIANT, τό-
 ίδιο κάνει για την UNILEVER, αφού
όλα αυτά είναι δικά της προϊόντα.
Μόνη της η UNILEVER ελέγχει την μισή
αγορά της Αγγλίας στις σκόνες πλυ-
σίματος. Μαζί με μιάν άλλη εταιρεία
ελέγχει τα 90% της αγοράς. Η UNI-
LEVER επίσης ελέγχει τα 70% της
αγοράς στα κατεψυγμένα τρόφιμα. Οι
μαργαρίνες BLUE BAND, STORK, SUMMER
COUNTY και ECHO, τα κατεψυγμένα
τρόφιμα BIRDS EYE, IGLO και MCFISHER-
IES, τα κρέατα WALLS και UNOX, οι
σοσπες BATCHELORS και LIPIONS είναι
μερικά παραδείγματα ειδών, γνωστών
σε όλους μας, που ελέγχονται από την
UNILEVER. Σε κανένα όμως από αυτά
τά προϊόντα δεν θά δητε γραμμένο τό
όνομα UNILEVER. Η εταιρεία είναι
προσεκτική να κρύβει όσο μπορεί τό
μέγεθος της αυτοκρατορίας της.

Με τέτοιαν μονοπωλιακή θέση, μπορεί
να ελέγχει τις τιμές όχι μόνο των
δικών της προϊόντων μά και των πρώτων
ύλων που αγοράζει. Και ως μάς φάλλουν
οι έφημερίδες για την ελεύθερη αγορά
και τόν ελεύθερο συναγωνισμό.

Αν τώρα σ'ας φαίνεται παράξενο πώς
η UNILEVER κάνει τόν κόπο και τά
έξοδα να διαφημίζει τις μαργαρίνες
της, αφού σχεδόν όποιαν αγοράσουμε
θά είναι δική της, μήν ανησυχείτε.
Η UNILEVER έχει και την δική της
διαφημιστική εταιρεία, μιάν από τις
μεγαλύτερες στον κόσμο. Σκοπός των
διαφημίσεων δεν είναι να μάς κάνουν
να προτιμήσουμε τά οικιάτης προϊόντα,
μά, χρησιμοποιώντας ψυχολογικές μεθό-
δους επίρροης, να μάς κάνουν να αγο-
ράσουμε περισσότερα. Έστω κι'αν δεν
τά έχουμε πραγματική ανάγκη.

Ποιοί άνθρωποι διευθύνουν την UNI-
LEVER; Οι περισσότερες μετοχές
κάνηκουν ή ελέγχονται από τραπεζίτες
και από την οικογένεια του ιδρυτή
της εταιρείας. Από τους διευθυντές
ή συμβούλους της εταιρείας, οι περι-
σότεροι έχουν εργαστή και στην κυ-
βέρνηση, σε ύπουργεία ή σε συμβου-
λευτικές κυβερνητικές επιτροπές.
Για παράδειγμα, ανάμεσα σε πρώην
διευθυντές ή συμβούλους της UNILE-
VER περιλαμβάνονται: Ο λόρδος
O'BRIEN, Διευθυντής της Τράπεζας
της Αγγλίας 1966 - 73. Ο Σέρ
FRANK ROBERTS, Υπάτος Αρμοστής
της Αγγλίας στις Ινδίες 1949 - 51
και ανώτερος λειτουργός του ύπουργ-
είου Έξωτερικών, ο B. W. BIESHEUVEL
πρωθυπουργός της Ολλανδίας 1971-73
και άλλοι πολλοί. Βλέπουμε δηλαδή
τίς στενές σχέσεις που έχει η UNI-
LEVER με τίς κυβερνήσεις των χωρών
στις οποίες δρα. Πώς είναι δυνατόν
λοιπόν αυτές οι κυβερνήσεις να είναι
τίποτα άλλο από πράκτορες για τά
συμφέροντα γιγάντων όπως η UNILEVER;

Βλέποντας λοιπόν την τρομακτική,
παγκόσμια έκταση εταιρειών όπως η
UNILEVER σε όλους τους τομείς,
οικονομικούς και πολιτικούς, αντι-
λαμβανόμαστε ποιοί είναι εκείνοι
που έχουν στα χέρια τους τόν έλεγχο
της παγκόσμιας οικονομίας, που καθο-
δηγούν την οικονομία σύμφωνα με τά
συμφέροντα τους και που την οδηγούν
σε κρίσεις σαν την τωρινή. Δεν
είναι οι εργάτες, που μέρα με την
μέρα εργάζονται και παράγουν στην
μηχανή (όταν τά αφεντικά τους δίνουν
δουλειά). Γιαυτό και δεν είναι οι
εργάτες που πρέπει να πληρώνουν για
τά σπασμένα των κρίσεων.